

ת"פ 16866/10/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 16866-10-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן המאשימה	מדינת ישראל ע"י שלוחת התביעות גליל
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עוה"ד יוסף שלבי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, **בשתי עבירות תקיפה סתם - בן-זוג**, עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). כן הורשע, על פי הודאתו בעבירת **איומים (2 עבירות)**- עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין וזאת על פי כתב אישום מוקן.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם (מסומן **במ/1**) אזי ביום 4.10.22 התפתח ויכוח בין בני הזוג, הנאשם והמתלוננת. הנאשם כלא את המתלוננת באופן שנעל את דלת הכניסה לבית, לקח את מפתחות הדלת, וכן לקח ממנה את הטלפון הנייד שלה. אז משך בשערה והעלה אותה לקומה השניה שלה בית, הכניס אותה לחדר הילדים, נעל אותו והמשיך והיכה בידיה את גבה ואת ראשה באגרופיו. הנאשמת צעקה ואז הצמיד לפניה כרית כשהוא אומר לה כי הוא רוצה לרצוח אותה. לאחר מכן המשיך בתקיפתה וגרר אותה לחדר השירותים והכניס את ראשה לאסלה.
- כתב האישום מוסיף ומתאר כי בספטמבר 2022, גם כן על רקע ויכוח בין בני הזוג, היכה הנאשם במתלוננת באגרופיו בכל חלקי גופה ובעט בה. כמו כן גם באותו מקרה שם כרית על פניה. הבן אשר שמע את האב תוקף את האם דפק על דלת חדר השינה הנעולה ספר פעמים וביקש להיכנס. הנאשם פתח את הדלת ואמר לבן ללכת משם ושב ונעל את הדלת כשהוא והמתלוננת בחדר.
- כתב האישום מפרט גם כי בסוף חודש יולי 2022, בשעת הלילה בעת נסיעה משותפת של הנאשם עם המתלוננת ובנם הנוסף איים הנאשם על המתלוננת ואמר לה כי הוא רוצה להרוג אותה וכי ישרוף אותה ואת הרכב. כתוצאה מכך הבן החל לבכות.
3. הצדדים טענו לעונש בפניי. כחלק מהראיות לעונש העידה המתלוננת. המאשימה הגישה טיעוניה בכתב ובעל פה. הסגור טען לעונש בעל פה.

הערכים המוגנים

4. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של הזכות והחובה להגנה על שלומו של אדם בתוככי ביתו מבצרו, הזכות לחיים בשלווה ובכבוד ובביטחון והזכות למוגנות במסגרת התא המשפחתי. אישה זכאית שלא לחוש מורא מבעלה כי אם לחוש מוגנת לצדו ובטוחה. לא אחת עמדו בתי המשפט על חומרת ביצוע עבירות אלימות בתוככי המשפחה וחובתו של בית המשפט להילחם בתופעה על דרך החמרת הענישה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 6758/07 פלוני נ. מדינת ישראל (11.10.07)-

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קרבתות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרכזי וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

מתחם הענישה

5. אין עדות כי למעשי הנאשם קדם תכנון. חומרת המעשים נלמדת מעצם החזרה על מעשי העבירה בשלושה אירועים שונים המעידים על דפוס חוזר של איומים ואלימות במשפחה.

6. חומרה רבה יש לייחס למעשי ההשפלה הקשים אשר באלימות שהפגין הנאשם כלפי המתלוננת. משיכות השער גרירתה של המתלוננת ממקום למקום בבית, נעילת הדלתות, והפגנת יכולת השליטה המלאה של הנאשם במתלוננת, **הכנסת ראשה של המתלוננת לתוך האסלה.**

7. מרכיב חומרה מרכזי נוסף הינו העובדה כי לצד האלימות בדמות מכות ידיים ובעיטות נשמעו על יד הנאשם איומים כי הוא רוצה לרצוח אותה. כאשר איומים אלו נאמרים לצד מכות, הם מפחידים שבעתיים. כפל כפליים פחד נוצר כאשר איומים אלו נאמרים לצד שני מעשים של כיסוי ראשה של המתלוננת על ידי כרית, פעולה, שיש בה לכאורה הבעת כוונה לחניקה, שאין הנפגע יודע אם תוגשם אם לאו.

8. עוד חומר יתרה יש ליחס לעובדה כי למעשי הנאשם עדים ילדיו הקטינים.
9. אין עדות שלמעשי הנאשם קדם תכנון. מעשי הנשם בוצעו , על פי עובדות כתב האישום, כולם על רקע ויכוחים בין בני הזוג.
10. הנאשם נושא באחריות המלאה לביצוע המעשים.
11. הנזק שנגרם מביצוע עבירותיו של הנאשם הינו נזק של כאב פיזי, השפלה , פגיעה נפשית באישה ובילדים.
12. המאשימה עותרת למתחם עונש הולם הנע בין 8 ועד ל 18 חודשי מאסר בפועל. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת מפנה המאשימה לפסיקה, ובכללה-
- רע"פ 7846/21 אגבריה נ. מדינת ישראל הושתו 8 חודשי מאסר בפועל על נאשם בגין שתי עבירות איומים ושתי עבירות תקיפה סתם של בת זוג.
- רע"פ 8926/21 דוקרקר נ. מדינת ישראל הנאשם נדון ל 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין עבירות תקיפה סתם של בת זוג ואיומים.
- רע"פ 8133/21 פלוני נ. מדינת ישראל בית משפט השלום קבע מתחם של 6 עד 20 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות תקיפת האישה והילדים בהזדמנויות שונות. על הנאשם הושתו 8 חודשי מאסר, ובית המשפט המחוזי הועליון אשרו זאת. כמו כן מפנה המאשימה לפדיקה ישנה יותר של בית המשפט העליון וכן לפסיקת בתי משפט שלום.
13. הסנגור טוען כי יש הלסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם מיום 8.10.22, קרי כ- 4 חודשים. הסנגור מפנה לפסיקה ובכלל זה-
- ת.פ. 61108-11-22 מדינת ישראל נ. עאלם שם הורשע הנאשם על פי הדואתו שתי עבירות תקיפת בת זוגף ריבוי עבירות איומים והיזק לרכוש במזיד. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין תקופה קצרה אשר ניתן רלצות בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי אמסר בפועל והשית על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 100 ימים לצד ענישה נלווית.
14. עיינתי גם בפסיקה-
- ע"פ 52057-10-21 מדינת ישראל נ. אבו עראר (פורסם בנבו, ניתן ביום 8.12.21) באותו עניין הורשע הנאשם בביצוע עבירת תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות בהן בעט בחזקה בידה של אשתו מספר ימים לאחר חתונתם ומספר ימים לאחר מכן, בבית הוריו, עת שוחחה המתלוננת בטלפון עם אחותה, החל להכותה באמצעות ידיו, על ראשה ועל ידיה. לאחר שהמתלוננת נכנסה אל תוך בית הוריה המשיך להכותה

באמצעות ידיו בכל חלקי גופה. משנכנסו אמו של המשיב והמתלוננת לביתם, החל להכות את המתלוננת באמצעות ידיו, בעט בה, היכה אותה באמצעות מקל של מטאטא, הפילה ארצה ובעט בה בחזקה בידיו בעודה שרועה על הרצפה עד כי נגרמו לה חבלות של ממש ובכלל זה שבר מפרקי אשר שוחזר וגובס בבית החולים. ערעור המדינה נתקבל במובן זה שבטלה אי הרשעת המשיב, על אף הליך שיקומי שעבר ונקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12-22 חודשי מאסר בפועל. הוטלו על המשיב 12 חודשי מאסר בפועל.

חומרת האלימות באותו עניין הנה ברף גבוה יותר מחומרת מעשי האלימות בעניינו. אם כי בעניינו מתווספות עבירות האיומים והיזק לרכוש במזיד.

רע"פ 7887/20 עבד עאבדין נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.1.21) נדחתה בר"ע שהוגשה כנגד החמרת עונשו של המערער אשר הורשע בביצוע עבירת איומים, תקיפה סתם - בת זוג- בנסיבות מחמירות (3 עבירות) וביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בת זוג- בנסיבות מחמירות. שם בנסיבות של אלימות מתמשכת ברף חומרה גבוה מנסיבות עניינו הוחמר עונשו של המבקש בבית משפט מחוזי והועמד על 20 חודשי מאסר בפועל חלף 11 חודשי מאסר שהוטלו בבית משפט קמא. ביחס למעשי העבירה הוחמר אף מתחם עונש הולם ונקבע כי הנו נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל חלף מתחם הנע בין 6-18 חודשי מאסר אשר נקבע בבית משפט קמא. בר"ע נדחתה.

מתחם העונש ההולם בעניין עאבדין הנ"ל אינו הולם את נסיבות האלימות בעניינו אשר הנן ברף חומרה נמוך מהן.

רע"פ 1536/20 אלבז נ. מדינת ישראל (מיום 1.3.20) נדחו ערעור ובר"ע על גזר דינו של המבקש, אשר הורשע בעבירות תקיפה ואיומים באמצעות סכין על אשתו, על פי שלושה אישומים- בנסיבות בהן, על פי האישום הראשון- בעיצומו של ויכוח, דחף כיסא לכיוונה של המתלוננת, התקדם לעברה וחבט בפניה במכת אגרוף ולאחר מכן הלך למטבח ונטל לידי סכין אותו הצמיד למותנה של המתלוננת ואיים עליה ברצח. כמו כן בנסיבות בהן, על פי האישום השני - כשבועיים קודם לכן, הכה אותו באמצעות מכות אגרוף בידה הימנית, בעת ויכוח עמה וגרם לה לשטף דם. ובנסיבות בהן על פי האישום השלישי- בעט ברגלה מספר בעיטות וגרם לשטפי דם ברגלה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

נסיבות השמעת איומים באמצעות הצמדת סכין למותן וחומרת מעשי האלימות בכללותם באותו עניין הנם ברף גבוה מנסיבות השמעת האיומים ורף האלימות בעניינו.

רע"פ 6191/18 בלאל דראושה נ. מדינת ישראל (28.8.18) נדחתה בר"ע בגין החמרת עונשו של המבקש מ 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעתו בעבירת איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש- בת זוג, בבית משפט זה. זאת בשני אירועים שונים- האחד בנסיבות בהן איים המבקש על המתלוננת בפגיעה בגופה וברכושה, הלם בפטיש בדלת הכניסה משהמתלוננת נעלה את עצמה בפנים ומשפתחה את הדלת, בעקבות הגעת אחי הנאשם, נטל המבקש כסאות והחל להשליכם על הרצפה. ניסה לתקוף את המתלוננת באמצעות ניסיון השלכת כיסא לעברה, כאשר אחיו מנע הימנו לעשות כן. רדף אחר

המתלוננת כשהפטיש בידו ולאחר שהסתגרה בחדר הבית עם ילדיה, נכנס לחדר ותקף אותה באמצעות פטיש בכך שהלם ברגלה. משנטל אחיו את הפטיש מידי, איים על המתלוננת בפגיעה בחייה. באירוע נוסף, שהתרחש 4 ימים קודם לכן, איים על המתלוננת, החל לרוקן תכולת המקרר, בעט ברגלה, נטל קערת זכוכית והניפה לעבר ראשה ואמר שישבור לה את הראש. בעקבות מעשי הנאשם בשני המקרים נותרו סימני חבלה על גופה של המתלוננת. בית משפט זה קבע כי מתחם הענישה בגין האירוע הראשון נקבע בין 4 ל-18 חודשי מאסר ובגין האירוע השני נקבע מתחם שבין מאסר על תנאי ל-9 חודשי מאסר. הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. עונשו הוחמר ל-9 חודשי מאסר בפועל בערעור. בר"ע נדחתה.

רע"פ 3463/15 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.5.15) נדחו ערעור ובר"ע על גזר דינו של המבקש על פיו נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל בגין תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג והיזק לרכוש במזיד במועדים שונים: במועד האחד סטר בפניה של בת זוגו (המתלוננת) וגרם לה שטף דם בסמוך לעינה הימנית ופצע מדמם בשפתה התחתונה, לאחר שקרא לעברה "אני מת לתת לך סטירות אבל תעזרי לי שלא". עוד ובמועד נוסף, הפשיל את מכנסיה, נטל חגורה והכה בישבנה. במועד נוסף, שבר את משקפי השמש של המתלוננת. נקבע מתחם עונש הולם בגין תקיפה באמצעות חגורה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. מתחם זה נקבע לעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

רע"פ 3077/16 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, יתן ביום 2.5.16) בגין עבירת תקיפת בת זוג בנסיבות בהן במהלך ויכוח, דחף המבקש את אשתו לעבר המיטה, "**משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה**" נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. הוטלו על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובר"ע נדחו.

רע"פ 361/16 עזאם נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.3.16) שם דובר על מתחם ענישה בנסיבות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג באמצעות צינור בנסיבות שאינן זהות לנסיבות עניינו.

רע"פ 977/16 פלוני נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.2.16) המבקש הורשע בעבירות תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם- בת זוג, היזק לרכוש במזיד ואיומים (2 עבירות). מתחם הענישה באותו עניין נקבע בנסיבות בהן קבע בית המשפט כי המבקש "נקט באלימות מתמשכת, משוללת כל רסן, ללא כל עכבות ומעצורים". בית משפט שלום קבע מתחם עונש הולם בגין מעשי העבירה הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל והעמיד את עונשו של המבקש על 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הפחית עונשו ל-18 חודשי מאסר בפועל בנסיבות בהן קבע כי לא היה להחמיר בעונשו של המבקש בשל הפרת תנאי האיזוק. המדובר באירוע אשר נסיבותיו חמורות מאלה אשר בפניו ובגין הפניית אלימות משוללת כל רסן כלפי המתלוננת, במובחן מהשמעת איומים.

14. בת"פ 30951-06-17 מדינת ישראל נ. דוד פיקדו (3.11.20) הורשע נאשם בביצוע עבירות איומים ותקיפה סתם בנסיבות מחמירות כלפי בת זוגו נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל. הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג 3429-11-15 פלוגי נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 6.11.16) המערער נדון ל6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, למאסר על תנאי וקנס, בגין ביצוע עבירת איומים באמצעות סכין וניסיון תקיפה בת זוג והחזקת סם לשימוש עצמי. באותו עניין נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 303/16 פלוגי נ. מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.1.16) בגין תקיפה סתם בת זוג ברקע התמכרותו של הנאשם לאלכוהול, נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על תנאי ועד שנת מאסר אחת. הוטלו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעור ובר"ע נדחו.

15. מנעד הענישה בתחום האלימות במשפחה הוא רחב ומשתנה בכל מקרה על פי נסיבותיו. מגמת הפסיקה כפי שהנה משתקפת מן הפסיקה האחרונה הנה להחמיר את הענישה בעבירות אלימות במשפחה. מנעד הענישה בעבירות איומים בפרט נקבע על פי נסיבות האיום, חומרתו, מוחשיות האיום ועוצמת הפגיעה בערכים המוגנים כפי שהנה משתקפת מנסיבות ביצוע העבירה.

16. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, החזרה על עבירות אלימות ואיומים במועדים ובאופנים שונים, ממד ההשפלה, וברוח מדיניות הענישה הנוהגת מוצאת אני לאמץ את מנעד העונש ההולם לו טוענת המאשימה ולקבוע כי הנו נע בין 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

17. הנאשם יליד 1985. נשוי למתלוננת ולהם שלושה ילדים משותפים.

18. הנאשם נטל אחריות והודה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום. בכך חסך הנאשם זמן שיפוטי יקר ומעל לכל חסך את העדתה של המתלוננת והעדתם של שני ילדיו הקטינים, אותם חשף לביצוע העבירות על ידו.

19. לנאשם עבר פלילי שהתיישן בעבירות אלימות במשפחה. גזר דינו היחיד הינו משנת 2017, בדיוק לפני 6 שנים.

20. בעניינו של הנאשם לא הונח אפיק שיקומי טיפולי. ההפך הוא לטעמי. לא מצאתי גם בדבריו של הנאשם אף לא ראשיתו של רמז כי למד דבר מה מהרשעתו החוזרת באלימות במשפחה. דבריו לבית המשפט הם "אני מצטער. אני רוצה לחזור לביתי, לעבוד ולפרנס את המשפחה. אני רוצה לחזור לחיות עם אשתי".

21. גם דבריה של המתלוננת לבית המשפט רק מעוררים חשש וצער כבד מאוד אודות העדרן של מערכות תמיכה זמינות לאשה אשר עזרה אומץ לפנות ולהתלונן על חיים במסכת של אלימות.

22. מתוך דבריה של המתלוננת לבית המשפט **"...אני אל יכולה להסתדר לבד..."** **"אני לבד והמצב קשה ואני לא יכולה לעמוד בזה לבד.."** המתלוננת מאשרת כי לגבר אסור להרביץ לאשתו אולם אומרת כי כל הסיבה כי התלוננה הייתה כי חשה לחץ. ניכר כי היא מיצרה על כך. היא מתלוננת על כי העדרו של הנאשם מן הבית משפיע על הילדים. אך יחד עם זאת מאשרת בתשובה לשאלה כי גם כאשר הנאשם מרביץ לה זה משפיע עליהם.

23. חשש כבד עולה מדבריה של המתלוננת בתשובה לשאלה **"מה תעשי אם הוא עוד פעם ירביץ לך?"** כשהיא משיבה **"שום דבר..."** המתלוננת מעידה כי הם ילכו לטיפול ברווחה, הם כזוג. ניכר כי היא חשה אחריות רבה לשבר משפחתי מאחר והתלוננה ואין ייחסו לש עיקר השב למעשיו של הנאשם. המתלוננת היא הנושאת באחריות למעצרו והסבל של הילדים מכך ולא הנאשם נושא באחריות למעצרו ולסבלם של הילדים ממעצרו ויותר מכך לסבלם כתוצאה מכך כי היו עדים לאלימות אביהם כלפי אמם.

24. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, לצד נסיבותיו של הנאשם, הרי כי מיקומו בחלק הנמוך של מתחם הענישה אך לא בתחתיתו.

25. הלוואי והנאשם ישכיל לנצל תקופת מאסרו להליך שיקומי וטיפולי בין כתלי הכלא.

26. יש לקוות כי סביבתה של המתלוננת, הגורמים הממסדיים ובעיקר בני משפחתה ומשפחתו של הנאשם, ילמדו לחזקה שלא להסכים להיות נתונה לאלימות בעלה, שהיה וח"ח ישוב הנאשם לסורו, תפנה לרווחה ולמשטרה למענה ולמען ילדיהם.

27. לאור כל האמור הנני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים החל מיום מעצרו 8.10.22.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות במשפחה ובכלל זה איומים, וירשע עליה בדיון.

5129371 זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

54678313

ניתן היום, כ"ג שבט תשפ"ג, 14 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

